

Derfor blev en sag, der i virkeligheden ikke var nogen sag, alligevel til en lille sag, og så fremførte man, at der kom en henvendelse fra kasinoverdenen, både ansatte og ejere osv. Men den tror vi selvfølgelig overhovedet ikke på. Vi tror ikke på fagforeningerne i kasinoverdenen, lige så lidt som vi tror på det, når tobaksarbejderne kommer og kræver, at der skal være flere tobaksreklamer i tv, eller hvad ved jeg.

Derfor appellerede vi til justitsministeren og sagde: Giv os bare én eneste god grund til, at vi skal gå imod de forslag, der er kommet her. Vi gjorde det med det formål at få afklaret sagen lynhurtigt og få bare én grund til at sige: Det her gider vi ikke høre på. Så kaldte vi justitsministeren i samråd, og justitsministeren talte og talte, og han var ikke i stand til at komme med én eneste grund til, at vi ikke skulle vedtage det. Og så er det jo, man må spørge: Hvorfor skal man undlade at gennemføre forslag, som der ikke er nogen indvendinger imod, når man oven i købet har lovet at kigge på sagen? For mig er det ikke nogen stor sag, men for andre er det åbenbart et stort problem, at man ikke skal vedtage ting, man ikke har indvendinger imod.

Men jeg synes, at sådan som vi nu har fået forelagt den sidste udvikling, er det begyndt at blive politisk interessant og et spørgsmål om EU-retten. Vi får at vide af justitsministeren, at hvis man udveksler oplysninger mellem danske kasinoer om folk, der har forsøgt at spille falsk, og ikke straks sender oplysningerne videre til alle kasinoer i alle EU-lande, er det i strid med EU-retten. Det kræver EU-retten simpelt hen, og hvad er begrundelsen for det? Jeg vil godt citere, for jeg synes, det er en fantastisk interessant begrundelse:

»Det ville på den baggrund kunne give anledning til retssikkerhedsmæssige betænkeligheder, hvis adgangen til at viderebringe oplysninger til andre spillekasinoer blev udformet således, at der kunne videregives oplysninger om anmeldelser om falskspil m.v., idet der under en sådan ordning ikke vil være tilstrækkelig sikkerhed for, at registreringer blev slettet, hvis en anmeldt person senere blev frifundet eller sagen mod ham opgivet. De udenlandske spillekasinoer ville derfor eventuelt fortsat kunne opbevare oplysninger om anmeldelser og anvende dem til at afvise gæster fra et spillekasino, efter at straffesagen af anklagemyndigheden var blevet opgivet eller var endt med en frifindelse.«

Hvad er det, der står her? Ja, jeg kan altså kun læse det på én eneste måde. EU-retten kræver, at vi giver nogle oplysninger til andre lande, men EU-retten giver ikke nogen beskyttelse. Hvis en person bliver frikendt, er der ingen beskyttelse at hente fra EU-retten, og det vil sige, at det, der står her, er, at EU svækker retssikkerheden, og det synes jeg er meget interessant.

Jeg synes virkelig, det er interessant at få frem her i netop denne situation, at EU også på dette område svækker retssikkerheden. Selv om det er en ganske lille sag med kasinoerne, har vi alligevel fået noget politisk ud af det, og det vil jeg da godt sige justitsministeren tak for. Om det, der står, så er fuldstændig rigtigt, må vi kigge på i udvalget ligesom på alt det andet, men så lille som sagen er, skulle vi jo nok hurtigt kunne få det afklaret.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil gerne ønske hr. Søren Søndergaard velkommen i klubben af bannerførere for Dansk Kasinoforening. Jeg ved ikke, hvad det har kastet af sig, men noget må det have gjort med den store entusiasme, hr. Søren Søndergaard kan lægge i sagen.

Hr. Søren Søndergaard forsøger at få gjort sagen til et EU-retligt spørgsmål. EU-retten er gældende ret. Udveksling af oplysninger giver adgang – ikke pligt, men adgang – til, at kasinoer i Danmark kan udveksle oplysninger om mistanke om falskspil med kasinoer inden for hele EU. Det er altså ikke en pligt, det er en ret. Jeg ved ikke, om det er gået op for hr. Søndergaard, men sådan er det: Der er ikke pligt til at udveksle oplysninger.

Men vi har reguleret i dansk lovgivning, at der er et strafferetligt ansvar for kasinoer her i landet. De skal slette de oplysninger, hvis den pågældende bliver frifundet, og den regulering finder sted efter vores nationale ret i vores egen kasinolovgivning. Men vi har ikke nogen garanti for, at de andre landes kasinoer har samme forpligtelse. Det kan godt ske, at nogle af landene har det, men vi har ikke nogen garanti, og det er det, hr. Søren Søndergaard skal tage med i sine betragtninger, som hr. Søren Søndergaard jo ofte kan, når det drejer sig om andre retssikkerhedsmæssige spørgsmål.

Men hvad vil hr. Søren Søndergaard? Hvad vil Enhedslisten? Det fik jeg ikke rigtig noget svar på. Vil Enhedslisten varetage retssikkerhedsmæssige hensyn, eller har hr. Søren